

Část III

Legislativní podmínky podnikání, aktuální daňová legislativa, pojištění a pracovní právo v Polsku v roce 2022

Janusz Turakiewicz daňový poradce
Daně v Polsku v roce 2022.

OBSAH

2.	Daně v Polsku	2
2.1.	Daňová soustava v Polsku	2
2.2.	Daně	3
2.2.1.	Legislativa	3
2.2.2.	Správa daní a poplatků	5
2.2.3.	Identifikace a evidence poplatníků	5
2.2.4.	Trestní odpovědnost	6
2.2.5.	Vymáhací řízení ve správě	7
2.2.6.	Daň z přidané hodnoty (DPH)	7
2.2.7.	Spotřební daň	9
2.2.8.	Daň z příjmů právnických osob	9
2.2.9.	Daň z příjmů fyzických osob	10
2.2.9.1.	Zdanění příjmů dle všeobecných pravidel	10

2.2.9.2.	Paušální zdanění	11
2.2.9.2.1.	Paušál z evidovaných příjmů	11
2.2.9.2.2.	Daňová karta	12
2.2.9.3.	Povinnosti plátců daně z příjmů fyzických osob	12
2.2.10.	Daň z občanskoprávních úkonů	12
2.2.11.	Daň z nemovitostí	13
2.2.12.	Daň silniční	14
2.3.	Příspěvek na Státní fond pro rehabilitaci osob se zdravotním postižením	15
2.4.	Poplatky za využívání životního prostředí	15

2. Daně v Polsku

2.1. Daňová soustava v Polsku

Daňová soustava v Polsku se skládá:

daně (vybrané)			
přímé		nepřímé	
jsou příjmem státního rozpočtu	z příjmů právnických osob (CIT) z příjmů fyzických osob (PIT) tonážní daň z těžby některých nerostů speciální uhlovodíková daň od některých finančních institucí z maloobchodního prodeje	z přidané hodnoty (DPH) (pol. VAT) spotřební daň daň z her	
	z občanskoprávních úkonů dědická a darovací z nemovitostí silniční zemědělská lesní		jsou příjmem rozpočtů samospráv

poplatky (vybrané)			
jsou příjmem centrálního státního rozpočtu/centralizované	za cestovní pasy rozhlasový a televizní poplatek		
		finanční (kolky), poplatek za prodejní místo na tržišti, místní, lázeňský, ze psů, adjacentní, těžební, koncesní,	jsou příjmem rozpočtů samospráv

ostatní veřejná plnění (vybraná)			
centralizovaná	pojistné na sociální pojištění pojistné na zdravotní pojištění příspěvek na Fond práce příspěvek na Fond garantovaných zaměstnaneckých plnění příspěvek na Státní fond pro rehabilitaci osob se zdravotním postižením		
		poplatky za využití životního prostředí	decentralizovaná

2.2. Daně

2.2.1. Legislativa

Základní význam pro stanovení daňových povinností podnikatelů v Polsku mají:

- a) Ústava Polské republiky ze dne 2. dubna 1997 (Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 roku), která stanovuje, že „Každý je povinen platit veřejná břemena a odvody, včetně daní, stanovených v zákoně” (čl. 84) a „Ukládání daní, jiných veřejných poplatků, určování subjektů, objektů zdanění a daňových sazeb, a také pravidla poskytování daňových úlev a prominutí, kategorie subjektů osvobozených od daní upravuje zákon” (čl. 217).
- b) *Acquis Communautaire* (právo) Evropské unie, přijaté ke dni 1. 5. 2004 jako závazné na území PR, uvedené v části I.

c) zákony

- Zákon ze dne 15. 2. 1992 o dani z příjmů právnických osob (Ustawa o podatku dochodowym od osób prawnych).
- Zákon ze dne 16. 11. 2016 o státní finanční správě (Ustawa o Krajowej Administracji Skarbowej) – od 1.3.2017.
- Zákon ze dne 16. 11. 2016 – prováděcí předpisy k zákonu o státní finanční správě (Ustawa – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej).
- Zákon ze dne 10. 9. 1999 – Trestní finanční zákon (Ustawa Kodeks karny skarbowy).
- Zákon ze dne 13. 10. 1995 o pravidlech evidence a identifikace poplatníků (Ustawa o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników).
- Zákon ze dne 29. 8. 1997 o správě daní a poplatků (Ustawa Ordynacja podatkowa).
- Zákon ze dne 9. 9. 2000 o finančním poplatku (Ustawa o opłacie skarbowej).
- Zákon ze dne 6. 12. 2008 o spotřební dani (Ustawa o podatku akcyzowym).
- Zákon ze dne 9. 9. 2000 o dani z občanskoprávních úkonů (Ustawa o podatku od czynności cywilnoprawnych).
- Zákon ze dne 17. 6. 1966 o správním exekučním řízení (Ustawa o postępowaniu egzekucyjnym w administracji).
- Zákon ze dne 26. 7. 1991 o dani z příjmů fyzických osob (Ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych).
- Zákon ze dne 20. 11. 1998 o paušální dani z některých příjmů fyzických osob (Ustawa o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiągniętych przez osoby fizyczne).
- Zákon ze dne 30. 10. 2002 o dani z lesů (Ustawa o podatku leśnym).
- Zákon ze dne 12. 1. 1991 o místních daních a poplatcích (Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych).
- Zákon ze dne 15. 11. 1984 o zemědělské dani (Ustawa o podatku rolnym).
- Zákon ze dne 6. 7. 2016 o dani z maloobchodního prodeje (Ustawa o podatku od sprzedaży detalicznej) – pozastaven.
- Zákon ze dne 24. 8. 2006 o tonážní dani (Ustawa o podatku tonażowym).
- Zákon ze dne 2. 3. 2013 o dani z těžby některých nerostů (Ustawa o podatku od wydobywania niektórych kopalin).
- Zákon ze dne 11. 3. 2004 o dani z přidané hodnoty (Ustawa o podatku od towarów i usług).

Pro řádné stanovení daňových povinností mají často význam i předpisy, obsažené v jiných právních dokumentech, a to zejména:

- Zákon ze dne 9. 5. 2014 o informování o cenách zboží a služeb (Ustawa o informowaniu o cenach towarów i usług).
- Zákon ze dne 23. 4. 1964 – Občanský zákoník (Ustawa Kodeks cywilny).
- Zákon ze dne 7. 7. 1994 – Stavební zákon (Ustawa Prawo budowlane).
- Zákon ze dne 27. 4. 2001 o ochraně životního prostředí (Ustawa Prawo ochrony środowiska).
- Zákon ze dne 29. 9. 1994 o účetnictví (Ustawa o rachunkowości).
- Zákon ze dne 27. 8. 1997 o profesní a sociální rehabilitaci a zaměstnávání zdravotně postižených osob (Ustawa o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych).

Poplatníci, kteří provozují přeshraniční činnost, musí znát i mezinárodní smlouvy, jako je Smlouva ze dne 13. 9. 2011 mezi vládou České republiky a vládou Polské republiky o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, včetně Úřední vyhlášky ministra zahraničních věcí ze dne 12. 11. 2015 o opravě chyb (Obwieszczenie Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 12.11.2015 roku o sprostowaniu błędów).

- d) prováděcí vyhlášky a další legislativa vydávaná vládou nebo příslušnými ministry, a to zejména:
- Vyhláška ministra financí ze dne 22. 12. 2021 o osvobození od povinného provádění evidence prodeje na registračních pokladnách.
 - Vyhláška ministra financí ze dne 27. 3. 2014 o motorových vozidlech považovaných za používané poplatníkem pouze pro účely podnikání.
 - Vyhláška ministra financí ze dne 9. 3. 2020 o vzorech dokumentů souvisejících s registrací k dani z přidané hodnoty.
 - Vyhláška ministra financí ze dne 14. 9. 2020 o vzorech přiznání k dani z přidané hodnoty pro subjekty jiné, než registrované jako aktivní plátcí DPH.
 - Vyhláška ministra rozvoje a financí ze dne 27. 12. 2016 o souhrnném hlášení týkajícím se intrakomunitárních plnění.
 - Vyhláška ministra financí ze dne 9. 12. 2019 o vzorech některých prohlášení, přiznání a daňových informací platných v oblasti daně z příjmů fyzických osob.
 - Vyhláška ministra financí ze dne 28. 3. 2019 o určení států a území, které praktikují nekalou daňovou konkurenci v oblasti daně z příjmů fyzických osob.
 - Úřední vyhláška ministra financí, fondů a regionální politiky ze dne 8. 10. 2021 o minimálních sazbách silniční daně platných v roce 2022.
 - Úřední vyhláška ministra financí, fondů a regionální politiky ze dne 22. 7. 2021 o maximální výši sazeb místních daní a poplatků v roce 2022.

2.2.2. Správa daní a poplatků

Zákon o správě daní a poplatků upravuje záležitosti daňových povinností (mj. lhůty splatnosti, penále za prodlení a prolongační poplatek, zánik daňových povinností, promlčení, přeplatek, oprava přiznání), daňových informací, daňového řízení (mj. vyřizování záležitostí, doručování, předvolání, navrácení lhůty, zahájení řízení, protokoly a záznamy, zpřístupňování spisů, důkazy, rozhodnutí, usnesení, odvolání, stížnosti), daňové kontroly a ověřovacích úkonů, finanční tajemství a vydávání potvrzení.

Předpisy o správě daní a poplatků se uplatňují pro (1) daně, poplatky a nedaňové pohledávky státního rozpočtu a rozpočtů územních samosprávných celků, k jejichž stanovení nebo určení jsou oprávněni správci daní, (2) kolkové známky a poplatky, které upravují předpisy o místních daních a poplatcích a (3) záležitosti z oblasti daňové legislativy jiné než vyjmenované v b. (1), které spadají do příslušnosti správců daní.

V praxi je důležitým oprávněním poplatníků a plátců možnost získat obecný nebo individuální výklad daňových právních předpisů v situaci, kdy tyto předpisy vzbuzují pochybnosti v oblasti jejich uplatnění v konkrétní situaci. Předkládaná žádost o výklad (závazné stanovisko) se může týkat skutečnosti nebo předpokládané budoucí situace. Použití obecného výkladu nemůže poškodit toho, kdo jej použil, kdežto v případě individuálního výkladu toto pravidlo platí pouze pro žadatele, který o příslušné závazné stanovisko požádal. Výklad v individuálních věcech poplatníků vydává daňový orgán – ředitel Státní finanční informace (dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej). Vydané daňové výklady jsou zveřejňovány na stránkách <http://sip.mf.gov.pl/>.

2.2.3. Identifikace a evidence poplatníků

Fyzické osoby, právnické osoby, organizační složky bez právní osobnosti a jiné subjekty, které jsou na základě zvláštních zákonů poplatníky, plátcí daní nebo plátcí pojistného, mají registrační povinnost. Daňovým identifikátorem je:

- 1) číslo ve Všeobecném elektronickém systému evidence obyvatel (PESEL – rodné číslo) – u poplatníků, kteří jsou fyzickou osobou registrovanou v rejstříku PESEL, kteří neprovozují živnostenskou činnost a nejsou registrováni jako plátcí daně z přidané hodnoty,
- 2) daňové identifikační číslo (pol. NIP=DIČ) – u ostatních subjektů, které mají registrační povinnost.

Řízení ve věci přidělení DIČ probíhá na základě zákona o správě daní a poplatků. DIČ se přiděluje prostřednictvím Centrálního registru subjektů – Státní evidence poplatníků (Centralny Rejestr Podmiotów – Krajowa Ewidencja Podatników), vedeného ministrem financí. DIČ na základě správního rozhodnutí přiděluje příslušný ředitel finančního úřadu. DIČ se skládá z deseti číslic, z nichž první tři určují finanční úřad, který číslo přidělil.

Osoby povinné k identifikačnímu přihlášení se přihlašují jen jednou, bez ohledu na druh a počet daní placených poplatníkem, formu zdanění, počet a druh provozovaných živností nebo počet provozovaných podniků. Držitel DIČ je povinen aktualizovat údaje obsažené v identifikační přihlášce.

Poplatníci mají povinnost uvádět daňový identifikátor na veškerých dokladech spojených s vykonáváním daňových povinností a nedaňových rozpočtových pohledávek, které mají povinnost vybírat správci daní a celní orgány. Poplatníci mají povinnost uvádět daňový identifikátor na žádost orgánů státní správy a samosprávy, orgánů finanční kontroly, zástupců Nejvyššího kontrolního úřadu, bank a družstevních záložen, stran občanskoprávních úkonů, plátců a inkasistů daní a nedaňových rozpočtových pohledávek.

Na žádost zájemce je finanční úřad povinen potvrdit skutečnost přidělení DIČ subjektu, který toto číslo používá. Zájemcem může být jak sám poplatník, kterého se potvrzení týká, tak i třetí osoba, která má právní zájem na podání žádosti. Na žádost poplatníka finanční úřad, který vydal rozhodnutí o přidělení DIČ, vydává duplikát rozhodnutí o přidělení DIČ.

Poplatníci daně z přidané hodnoty, kteří obchodují na trhu Evropské unie, mají povinnost se dodatečně registrovat a používat v dokladech týkajících se těchto plnění identifikační číslo, kterým je DIČ s předponou PL.

2.2.4. Trestní odpovědnost

Trestní finanční zákon upravuje odpovědnost za finanční přestupky a trestné činy (proti: daňovým povinnostem a vyúčtováním dotací nebo subvencí, celním povinnostem, pravidlům zahraničního obchodu zbožím a službami, devizovému obchodu, organizaci sázkových her), řízení ve věcech finančních trestných činů a přestupků a řízení o výkonu finančních trestů a přestupků (výkon trestů a ochranných opatření).

Trestní odpovědnost za finanční trestný čin nebo přestupek nese jen ten, kdo páchá čin společensky nebezpečný, zakázaný po hrozbou trestu zákonem platným v době jeho spáchání. Finančním trestným činem ani přestupkem není nedovolený čin, jehož společenská nebezpečnost je nepatrná. Finanční trestný čin nebo přestupek nepáchá pachatel nedovoleného činu, není-li mu možné v době činu přičítat vinu. Stejný čin může být pouze jedním finančním trestným činem nebo pouze jedním finančním přestupkem.

Za spáchání zodpovídá nejen ten, kdo nedovolený (zakázaný) čin páchá sám nebo ve spolupachatelství nebo v dohodě s jinou osobou, ale i ten, kdo řídí spáchání nedovoleného činu jinou osobou nebo využívá závislost jiné osoby na sobě a nařizuje ji, aby takový čin spáchala. Každý spolupachatel nedovoleného činu odpovídá v mezích své úmyslnosti nebo neúmyslnosti, nezávisle na odpovědnosti ostatních pachatelů. Za finanční trestné činy a přestupky odpovídá jako pachatel i ten, kdo se na základě právního předpisu, rozhodnutí příslušného orgánu, smlouvy nebo skutečného jednání věnuje obchodním záležitostem fyzické osoby, právnické osoby nebo organizační složky bez právní osobnosti. Rozhodnutím vydaným v řízení ve věci o finančním trestném činu nebo přestupku nezaniká povinnost zaplatit veřejnoprávní pohledávku.

Potrestán za finanční trestný čin nebo přestupek nebude ten, kdo po spáchání protiprávního činu toto oznámil orgánu činnému v trestním řízení a uvedl podstatné okolnosti tohoto činu a ve lhůtě stanovené oprávněným orgánem uhradil celou veřejnoprávní pohledávku zkrácenou v důsledku protiprávního činu. Oznámení je nutné podat písemně nebo ústně do protokolu. Oznámení je neúčinné, bylo-li podáno v době, kdy již orgán činný v trestním řízení měl výslovně prokázanou informaci o spáchání finančního trestného činu nebo přestupku, jakož i poté, co orgán činný v trestním řízení zahájil služební úkony, zejména prohledání, zjišťovací úkon (prověřování) nebo kontrolu s cílem odhalení finančního trestného činu nebo přestupku, ledaže tento úkon neposkytl důvody k zahájení řízení ve věci tohoto protiprávního činu.

Orgány v přípravném řízení ve věcech finančních trestných činů a přestupků jsou finanční úřad, vedoucí finančního úřadu, inspektor finanční kontroly, celní úřad, vedoucí celního úřadu, vedoucí celního finančního úřadu, Pohraniční policie, Státní policie a Vojenská policie, Agentura pro vnitřní bezpečnost (Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrzznego) a Ústřední protikorupční úřad (Centralne Biuro Antykorupcyjne). Kromě státního zástupce je veřejným žalobcem u soudu orgán, který podává a podporuje žalobu.

V daňových záležitostech platí i předpisy trestního zákoníku, které upravují trestní odpovědnost za padělání a pozměnění daňových dokladů s cílem jejich použití jako pravých dokladů a za vystavování falešných faktur (dokládajících nepravdivou skutečnost). Trestní sazba za padělání/pozměnění daňových dokladů je 6 měsíců až 8 let, kdežto trestní sazba za daňový podvod na DPH na základě fiktivních faktur v hodnotě nad 10 mil. zlotých je až 25 let odnětí svobody.

2.2.5. Vymáhací řízení ve správě

Nezaplatí-li poplatník, plátce nebo inkasista daně, poplatky a jiné pohledávky, které upravuje zákon o správě daní a poplatků, spadají tyto do správní exekuce, jejíž pravidla stanoví zákon o správním exekučním řízení. Zákon stanoví i pravidla zajištění daňového závazku na majetku před splatností a upravuje donucovací prostředky uplatňované během exekuce, sloužící ke splnění daňových povinností. Uvedený zákon platí i pro peněžní pohledávky členských států Evropské unie a dalších zemí, které jsou vymáhány ve správním řízení, pokud toto umožňují ratifikované mezinárodní smlouvy.

V oblasti exekuce peněžních pohledávek se zákon vztahuje k záležitostem exekuce: z peněz, ze mzdy za práci, z důchodových plnění a sociálního pojištění a sociálního důchodu, z bankovních účtů a spořicích vkladů, z jiných peněžních pohledávek, z práv z finančních nástrojů, z cenných papírů nezapsaných na účtech cenných papírů, ze směnky, z autorských majetkových práv a příbuzných práv a z práv průmyslového vlastnictví, z podílu ve společnosti s ručením omezeným, z ostatních majetkových práv a z movitostí a nemovitostí.

2.2.6. Daň z přidané hodnoty (DPH)

Předmětem daně z přidané hodnoty jsou:

- 1) dodání zboží nebo poskytnutí služby za úplatu v tuzemsku,
- 2) vývoz zboží,
- 3) dovoz zboží do tuzemska,
- 4) pořízení zboží z jiného členského státu EU za úplatu do tuzemska,
- 5) dodání zboží do jiného členského státu EU.

Ustanovení zákona o dani z přidané hodnoty neplatí pro prodej podniku nebo jeho části a úkony, které nemohou být předmětem platné smlouvy. Pokud roční příjmy nedosahují 200.000 PLN, platí osvobození od daně, kdy se poplatník může tohoto osvobození vzdát. Toto osvobození se nevztahuje na některé činnosti, mj. dovoz zboží a služeb a pořízení zboží v rámci ES a pro poplatníky, kteří dodávají mj. výrobky z ušlechtilého kovu nebo s obsahem těchto kovů, zboží, na které se vztahuje spotřební daň, a nové dopravní prostředky, a kteří poskytují některé služby, včetně právních, v oblasti poradenství a klenotnických služeb.

Základním pravidlem zdanění DPH v tuzemských transakcích je vyúčtování daně na výstupu v období (měsíce nebo čtvrtletí) uskutečnění dodávky zboží nebo poskytnutí služby a vyúčtování daně k odpočtu (na vstupu) z pořízeného zboží a služeb v období (měsíce nebo čtvrtletí), ve kterém vznikla daňová povinnost u zboží nebo služeb pořízeného nebo dovezeného poplatníkem, nejdříve však v období, ve kterém poplatník obdržel daňový doklad nebo celní doklad. Pokud poplatník nesnížil daň na výstupu o daň na vstupu v příslušném období, může toto učinit v přiznání předkládaném za jeden ze dvou následujících zúčtovacích období. U transakcí se zahra-

ničními obchodními partnery je vznik daňové povinnosti a nároku na odpočet daně na vstupu spojený s datem uskutečnění zdanitelného plnění a obdržáním dokumentů potvrzujících jeho uskutečnění.

Tzv. „malý poplatník“ (tj. takový, u něhož hodnota prodeje nepřesáhla v předchozím roce v přepočtu 1.200.000 EUR, což v roce 2022 odpovídá 5.513.000 zlotých) si může zvolit tzv. pokladní metodu vyúčtování, která spočívá v tom, že daňová povinnost v případě daně z přidané hodnoty vzniká ke dni: (1) úhrady celé nebo částečné pohledávky – v případě dodání zboží (poskytnutí služeb) poplatníkům registrovaným jako aktivní poplatníci DPH, (2) obdržení celé nebo částečné úhrady, nejpozději však do 180 dnů ode dne dodání zboží (poskytnutí služby) – jinému subjektu než je uveden v bodě (1). Malý poplatník může odstoupit od pokladní metody, ale nejdříve po 12 měsících, kdy tuto metodu používal, a to po předchozím písemném oznámení finančnímu úřadu, zaslaném do konce čtvrtletí, ve kterém tuto metodu uplatňoval.

V transakcích se zahraničními obchodními partnery je vznik daňové povinnosti a nároku na odpočet daně na vstupu spojený s datem uskutečnění zdanitelného plnění a obdržáním dokumentů potvrzujících jeho uskutečnění.

Poplatníci mají povinnost podávat finančnímu úřadu informace o evidenci prodeje a nákupů (JPK VAT – jednotný kontrolní soubor) spolu s daňovým přiznáním, a to 25. dne měsíce následujícího po měsíci, ve kterém vznikla daňová povinnost. Tzv. „malí poplatníci“, kteří zvolili pokladní metodu, podávají finančnímu úřadu JPK VAT za první dva měsíce čtvrtletí, a při jeho podání za měsíc končící čtvrtletí je vygenerováno daňové přiznání – 25. dne následujícího měsíce. Malí poplatníci, kteří nezvolili pokladní metodu, mohou zvolit obdobný způsob. Ve stejných termínech mají poplatníci povinnost zaplatit daň na účet příslušného finančního úřadu.

Základem pro vyhotovení přiznání je evidence prodeje a nákupů, která umožňuje určit na základě daňových dokladů (faktur) a jiných dokumentů údaje nezbytné pro stanovení předmětu a základu daně, výši daně na výstupu, opravy daně na výstupu, výši daně na vstupu snižující částku daně na výstupu, opravy daně na vstupu, částku daně, kterou je nutné zaplatit finančnímu úřadu nebo která podléhá vrácení, a také další údaje pro identifikaci jednotlivých transakcí, včetně čísla, které obchodního partnera identifikuje pro potřeby daně z příjmů nebo daně z přidané hodnoty. Tato evidence je vedena pouze elektronicky s použitím počítačových programů.

Poplatníci DPH mají povinnost do 25. dne každého měsíce evidenci za předchozí měsíc podávat na ministerstvo rozvoje a financí prostřednictvím informačního systému – formou tzv. Jednotného kontrolního souboru (Jednotly Plik Kontrolny, JPK). Podrobná pravidla jsou popsána na stránkách Státní finanční správy <http://www.mf.gov.pl/krajowa-administracja-skarbowa/dzialalnosc/struktury-jpk>.

V termínu předložení přiznání musí poplatníci vypočítat a zaplatit daň na účet příslušného finančního úřadu. Základní daňová sazba DPH sice činí 22% a snížené sazby 7%, 3% a 0%, ale prodlouženo je období, ve kterém základní sazba daně z přidané hodnoty činí 23% a snížené sazby jsou nyní 0%, 5% a 8%. V případě, že by se makroekonomická situace státu zhoršila, je možné, že sazby budou na nějakou dobu zvýšeny, maximálně na úroveň 25%, 7% a 10%. Aplikují se úlevy z daně z přidané hodnoty, které jsou uvedeny v zákoně o dani z přidané hodnoty nebo vyhláškách ministra financí.

Poplatníci, kteří prodávají zboží a poskytují služby, včetně obchodu a gastronomie, pro nepodnikající fyzické osoby a paušální zemědělce, mají povinnost vést evidenci obrátu a částek daně z prodeje (na výstupu) při použití registračních pokladen. Podrobná pravidla fungování registračních pokladen stanoví vyhláška ministra příslušného pro hospodářství, kdežto pravidla uplatňování osvobození od registračních pokladen upravuje ministr financí. K poplatníkům, kteří jsou osvobozeni od používání registračních pokladen, patří mj. ti, jejichž prodej pro fyzické osoby, které nejsou živnostníky, a paušální zemědělce nepřesáhl 20.000 PLN.

Za účelem doložení uskutečnění prodeje mají poplatníci povinnost zpravidla vystavit daňové doklady. Lhůty pro vystavení těchto dokladů a rozsah informací, které musí obsahovat, stanovuje zákon o dani z přidané hodnoty. V případě prodeje osvobozeného od daně je na daňovém dokladu (faktuře) nutné uvést symbol PKWiU (Polská klasifikace zboží a služeb) prodávávaného zboží nebo služby nebo odkaz na předpis, který stanovuje osvobo-

zení od daně. V případě intrakomunitární dodávky zboží platí to, že v daňovém dokladu musí být uvedeno daňové identifikační číslo obchodního partnera s příslušnými písmeny státu odběratele.

V případě zaplacení za dodané zboží a služby po splatnosti je poplatník, který svůj závazek neuhradí do 150 dnů ode dne splatnosti faktury, povinen provést opravu daně na vstupu (nárokované k odpočtu). Stejně tak poplatník, který do 150 dnů ode dne splatnosti neobdrží platbu, má nárok upravit svou daň na výstupu.

Na základě souhlasu vydaného Evropskou komisí pro Polsko, byla od 2014 zavedena nová pravidla pro odpočet daně na vstupu související s užíváním dopravních prostředků poplatníky, která na 50 % omezují odpočet související s provozními náklady vozidel, která nejsou využívána pouze pro účely zdaněné činnosti.

Zjistí-li správce daně nesrovnalost v daňovém přiznání k DPH, stanovuje dodatečnou daňovou povinnost, která činí 30 % výše nesrovnalosti. Pokud bude zjištěn odpočet DPH na základě daňových dokladů vystavených neexistujícím subjektem nebo za neuskutečněná plnění, respektive na základě faktur obsahujících částky, které nejsou v souladu se skutečností, činí sankce 100 % krácené výše daně.

V době pandemie COVID-19 byly přechodně zavedeny snížené daňové sazby na některé zboží a služby.

2.2.7. Spotřební daň

Spotřební daň se týká spotřebních výrobků v souladu s pravidly platnými v Evropské unii. Jednotková balení tabákových a alkoholických výrobků (s výjimkou piva), které jsou předmětem obratu, musí být označena kolky.

2.2.8. Daň z příjmů právnických osob

Základní pravidlo zdanění právnických osob stanovuje, že poplatníci, kteří mají sídlo nebo místo svého vedení na území Polské republiky, jsou povinni ke zdanění všech svých příjmů, bez ohledu na místo jejich zdroje. Daň má lineární charakter, sazba činí 19 % základu daně, kterým jsou příjmy vyčíslené na základě řádně vedených účetních knih. Daňová sazba pro tzv. malé poplatníky činí 15 % ze základu daně. Poplatníci mají povinnost každý měsíc samostatně vypočítat příjem a výši daně a zaplatit zálohu na tuto daň, a to do 20. dne následujícího měsíce, bez předkládání daňového přiznání. Malí poplatníci mohou platit zálohy čtvrtletně. Po ukončení zdaňovacího období jsou poplatníci povinni podat daňové přiznání o výši příjmů/ztráty, a to do konce třetího měsíce následujícího roku.

Pro řádné vyúčtování daně z příjmů právnických osob je nutné podrobně znát seznam výdajů vynaložených na dosažení, zajištění a udržení příjmů, osvobození a odpočty od základu daně. Zde mají zvláštní význam předpisy týkající se odpisů hmotného a nehmotného majetku, protože výčet ročních odpisových sazeb, stanovený v příloze zákona o dani z příjmů právnických osob, je často základem ke stanovení odpisů pro účely zákona o účetnictví.

Odpisy lze uplatňovat ve stejné výši každý měsíc, nebo čtvrtletně, nebo jednorázově na konci zdaňovacího období. U dlouhodobého hmotného majetku s počáteční hodnotou do 10.000 zlotých je možné uplatnit jednorázový odpis. Poplatníci zahajující podnikání nebo malí poplatníci – podle pravidel stanovených pro podporu *de minimis* – mohou uplatnit jednorázový odpis některého dlouhodobého hmotného majetku do výše 50.000 EUR (v roce 2022–230.000 zlotých) ročně.

Příjem (ztrátu) se pro účely daně z příjmů právnických osob stanovuje na základě řádně vedených účetních knih v souladu s pravidly uvedenými v zákoně o účetnictví. Předpisy zákona o účetnictví upřesňují Národní účetní standardy, které vydává Výbor pro účetní standardy fungující pod ministerstvem financí. Jsou zveřejňované v Úředním věstníku ministra financí / ministra rozvoje a financí a na webových stránkách <http://www.mf.gov.pl/ministerstwo-finansow/dzialalnosc/ciala-kolegialne/komitet-standardow-rachunkowosci/o-komitecie>. Na základě těchto předpisů každý poplatník zpracovává svou účetní politiku zohledňující jeho činnost, včetně účtového rozvrhu. Dále je možné využít i Mezinárodní účetní standardy.

Do tří měsíců od ukončení účetního období (roku) je nutné zpracovat účetní výkazy (účetní závěrku), které musí být schváleny do konce šestého měsíce po rozvahovém dni. Před schválením prochází roční konsolidovaná účetní závěrka kapitálových skupin auditem, stejně jako roční účetní závěrka subjektů, které pokračují v činnosti, a to:

- tuzemských bank, poboček úvěrových institucí, poboček zahraničních bank, pojišťoven, zajišťoven, hlavních poboček a poboček pojišťoven, hlavních poboček a poboček zajišťoven a poboček zahraničních investičních společností,
- družstevních záložen,
- subjektů, které se řídí předpisy o obchodování s cennými papíry a předpisy o investičních fondech a správě alternativních investičních fondů, a subjektů, uvedených v čl. 2 odst. 2b zákona o účetnictví,
- subjektů, které působí na základě předpisů o organizaci a fungování penzijních fondů,
- národních platebních institucí a institucí elektronických peněz,
- akciových společností, vyjma společností, které jsem k rozvahovému dni v organizaci,
- ostatních subjektů (zejména společností s r.o., veřejných, partnerských, komanditních, komanditních akciových, občanskoprávních a podniků fyzických osob), které v předchozím účetním období, za které byla sestavena účetní závěrka, splnily alespoň dvě z následujících podmínek:
 - (a) průměrná roční zaměstnanost v přepočtu na úplné úvazky činila minimálně 50 osob,
 - (b) součet aktiv na konec účetního období činil v přepočtu na polskou měnu minimálně 2.500.000 EUR (za rok 2021 = 11.498.500 zlotých),
 - (b) čistý příjem z prodeje zboží a produktů a finančních operací za účetní období činil v přepočtu na polskou měnu minimálně 5.000.00 EUR (za rok 2021 = 22.997.000 zlotých).

Výnosy a náklady uvedené v účetních knihách se snižují o částky daňově neuznatelné (např. výdaje na reprezentaci, nevyplacené mzdy) a zvyšují o částky, které nejsou účtovány, ale jsou daňově uznatelné (např. příjmy z bezúplatného užívání cizího majetku, výdaje na vyplacené mzdy za předchozí období).

Pokud bude pohledávka ve výši nad 15.000 PLN uhrazena hotově, tuto částku nebude možné uplatnit ve výdajích na dosažení, zajištění a udržení příjmů. Vztahuje se to také na hodnotu dlouhodobého hmotného majetku a intrakomunitární plnění.

2.2.9. Daň z příjmů fyzických osob

2.2.9.1. Zdanění příjmů dle všeobecných pravidel

Podnikatel podnikající jako fyzická osoba, nebo společník společnosti bez právní osobnosti (občanskoprávní společnosti, veřejné společnosti fyzických osob, partnerské společnosti), má ve většině případů možnost zvolit si formu zdanění a vedení účetnictví. Omezení volby se týká pouze jmenovitě vyčíslených druhů živností a vyskytuje se v případě překročení určitých velikostí podniku:

- zdanění formou tzv. paušálu z evidovaných příjmů se nevztahuje na podnikatele, kteří měli v předchozím roce příjmy z činnosti provozované pouze samostatně ve výši nad 2.000.000 EUR (za rok 2021 – 9.188.200 zlotých) nebo kteří dosáhli příjmů pouze z činnosti provozované formou společnosti a součet příjmů společníků této společnosti nepřesáhl částku 2.000.000 EUR,
- po překročení výnosů bez DPH z prodeje zboží, výrobků a finančních operací ve výši 2 000 000 EUR (dosažených v roce 2021 na úrovni minimálně 9.188.200 zlotých) mají fyzické osoby a občanskoprávní společnosti fyzických osob povinnost vést v následujícím zdaňovacím období účetní knihy.

Volbě způsobu vedení účetnictví (evidencí) a formy zdanění by měla předcházet podrobná analýza dopadů v oblasti náročnosti a nákladů a daňových dopadů. Taková analýza by měla být provedena každým rokem, před vypršením lhůt k oznámení finančnímu úřadu informace o zvolené formě zdanění a vedení účetní evidence.

Poplatníci zdanění dle zákona o dani z příjmů fyzických osob, to znamená dle tzv. všeobecných pravidel, jsou povinni vést (1) daňovou knihu příjmů a výdajů (podatkowa księga przychodów i rozchodów), jež je základem pro vyčíslení základu daně, (2) evidenci dlouhodobého hmotného a nehmotného majetku, (3) mzdové listy zaměstnanců, (4) evidenci prodeje, (5) evidenci jízd vozidla, které není dlouhodobým hmotným majetkem a vypočítávat zálohy na daň z příjmů a platit je na účet finančního úřadu s tím, že zde není povinnost podávat daňová přiznání v průběhu roku.

Daňové přiznání za zdaňovací roční období se podává do konce dubna následujícího roku. V tomto přiznání se uvádí příjmy (ztráty) ze všech zdrojů příjmů poplatníka, zaplacené pojistné na sociální pojištění, všechna osvobození a odečitatelné položky, na něž má poplatník nárok. Ve stejné lhůtě je poplatník povinen doplatit daň, je-li částka vyplývající z ročního vyúčtování vyšší než zálohy zaplacené v průběhu zdaňovacího období. Došlo-li k přeplatku, bude tento vrácen nebo bude zaúčtován ve prospěch jiných vymahatelných daňových závazků.

Za příjem z mimozemědělské podnikatelské činnosti se považují pohledávky, i když nebyly ve skutečnosti obdrženy, po odečtení hodnoty vráceného zboží, poskytnutých slev a skont. U poplatníků, kteří prodávají zboží a služby zdanitelné daní z přidané hodnoty, se za příjem z tohoto prodeje považuje příjem snížený o daň z přidané hodnoty na výstupu.

Pro řádné vyúčtování daně z příjmů fyzických osob je nutné podrobně znát seznam předmětných osvobození, výdajů na dosažení, zajištění a udržení příjmů a odpočty od základu daně. Pokud bude pohledávka ve výši nad 15.000 zlotých uhrazena hotově, částku přesahující tento limit nebude možné uplatnit ve výdajích na dosažení, zajištění a udržení příjmů. Vztahuje se to také na hodnotu dlouhodobého hmotného majetku a intrakomunitární plnění.

V roce 2022 došlo k významným změnám v oblasti zdanění fyzických osob. Příjmy do výše 30.000 zlotých jsou od této daně osvobozeny.

Stupnice daně z příjmů

Základ daně		Daň činí
nad	do	
	120.000 zlotých	17% mínus odečitatelná částka 5.100 zlotých
120.000 zlotých		15.300 zlotých + 32% z částky překračující 120.000 zlotých

Při výplatě mezd zaměstnancům plátcí snižují srážené zálohy na daň z příjmů fyzických osob o 425 zlotých měsíčně.

Příjmy ze živnostenské činnosti je možné danit i rovnou daní ve výši 19 % základu daně.

2.2.9.2. Paušální zdanění

2.2.9.2.1. Paušál z evidovaných příjmů

Při placení daně z příjmů touto formou vzniká povinnost (1) vést evidenci příjmů, která je základem pro stanovení výše základu daně, (2) vést evidenci dlouhodobého hmotného a nehmotného majetku, (3) vést mzdové listy zaměstnanců a vypočítávat zálohy na daň z příjmů a platit je na účet finančního úřadu.

Poplatník předkládá finančnímu úřadu příslušnému dle místa bydliště písemné prohlášení o volbě zdanění formou paušálu z evidovaných příjmů za dané zdaňovací období do 20. ledna zdaňovacího období; neohlásil-li v této lhůtě likvidaci podnikatelské činnosti nebo nezvolil-li jinou formu zdanění, má se za to se, že nadále podniká formou evidovaného paušálu. Poplatníci, kteří hradí daň formou evidovaného paušálu, jsou povinni každý měsíc vypočítat paušální daň a zaplatit ji na účet finančního úřadu do 20. dne následujícího měsíce a za měsíc

prosinec ve lhůtě pro podání daňového přiznání. Tito poplatníci jsou povinni do konce února následujícího roku podat na finanční úřad příslušný dle místa bydliště přiznání PIT–28 o výši dosaženého příjmu, výši vyčíslených odpočtů a výši paušálu z evidovaných příjmů.

Paušál z evidovaných příjmů, závisle na druhu živnosti, činí od 2 do 17 %.

Příjmy zdaňované paušálními formami daně se nescítají s příjmy z jiných zdrojů, na které se vztahuje daň z příjmů fyzických osob.

2.2.9.2.2. Daňová karta

Daňová karta je formou paušálního zdanění, kterou mohou uplatňovat podnikatelé podnikající v rámci živností vyjmenovaných v zákoně o paušální dani z některých příjmů fyzických osob.

Od roku 2022 nárok uplatňovat daňovou kartu mají jen ti poplatníci, kteří ji používali do konce roku 2021.

2.2.9.3. Povinnosti plátců daně z příjmů fyzických osob

K povinnostem plátce, stanoveným v zákoně o dani z příjmů fyzických osob, patří:

- výpočet a odvádění záloh na daň z příjmů z mezd a dalších plnění vyplácených zaměstnancům a mezd vyplácených z občanskoprávních smluv (dohod o pracovní činnosti a o provedení práce),
- odvádění záloh na daň z příjmů na bankovní účet finančního úřadu do 20. dne následujícího měsíce,
- zpracování ročního daňového přiznání (PIT–4R) a jeho předložení finančnímu úřadu do konce ledna následujícího roku,
- vyhotovování a doručování poplatníkům, kterým byly vyplaceny mzdy, a finančním úřadům příslušným dle místa bydliště poplatníků daňového přiznání (PIT–11),
- zpracování jiných stanovených daňových informací a jejich předkládání příslušnému finančnímu úřadu.

2.2.10. Daň z občanskoprávních úkonů

Tato daň se vztahuje na:

1. občanskoprávní úkony – smlouvy o prodeji a výměně předmětů a majetkových práv, smlouvy o půjčce peněz nebo věcí určených pouze dle druhu, darovací smlouvy – v části týkající se převzetí dluhů a břemen nebo závazků dárce obdarovaným, smlouvy i doživotním užívání, smlouvy o části dědictví a smlouvy o zrušení spoluvlastnictví – v části týkající se splátek nebo doplateků, zřízení zástavního práva, zřízení věcného břemena užívání za úplatu, včetně nepravidelného, a služebnosti za úplatu, nepravidelné smlouvy schovací (*smlouva o depositu irregulare*), společenské smlouvy,
2. změny smluv uvedených v bodě 1, pokud způsobují zvýšení základu daně z občanskoprávních úkonů;
3. rozhodnutí soudů, včetně smírčích, a o smíru, pokud způsobují stejné právní následky jako občanskoprávní úkony uvedené v bodě (1) nebo (2).

Občanskoprávní úkony jsou zdanitelné, jsou-li jejich předmětem věci nacházející se na území PR nebo majetková práva vykonávaná na území PR a předměty nacházející se v zahraničí nebo majetková práva vykonávaná v zahraničí v případě, že nabyvatel má místo bydliště nebo sídlo na území PR a občanskoprávní úkon byl uskutečněn na území PR. Společenská smlouva a změna společenské smlouvy je zdanitelná, je-li sídlo občanskoprávní společnosti na území Polské republiky, kdežto u kapitálové společnosti – pokud se na území PR nachází skutečné vedení nebo sídlo firmy – pokud její skutečné vedení není na území jiného členského státu EU nebo EFTA.

Tato daň se nevztahuje mj. na: smlouvy o prodeji nemovitosti nebo dlouhodobém užívání, uzavírané v souladu s realizací pohledávek vyplývajících z omezení způsobu využívání nemovitosti na základě předpisů o ochraně

životního prostředí, smlouvy o prodeji věcí v exekučním nebo konkurzním řízení, občanskoprávní úkony, jiné než společenská smlouva a její změny, pokud alespoň jeden účastník je z titulu uskutečnění tohoto úkonu zdaněný daní z přidané hodnoty nebo je od této daně osvobozen (s jistými výjimkami).

Daňová povinnost vzniká okamžikem:

- uskutečnění občanskoprávního úkonu, a v případě, pokud jsou plátcí pořizovateli předmětů (věcí) určených ke zpracování nebo dalšímu prodeji, okamžikem zaplacení pohledávky,
- uskutečnění usnesení o zvýšení kapitálu společnosti, která má právní osobnost,
- předložení prohlášení o zřízení zástavního práva (hypotéky) nebo uzavření smlouvy o zřízení zástavního práva (hypotéky),
- nabytí právní moci soudního rozhodnutí, doručení rozsudku smírčího soudu nebo uzavření smíru,
- odkázání se na okolnost uskutečnění občanskoprávního úkonu – pokud poplatník nepodal přiznání k dani z občanskoprávních úkonů do 5 let od konce roku, v němž vypršela lhůta splatnosti, a následně uplatní u správce daně nebo orgánu finanční kontroly skutečnost jeho uskutečnění.

Základem zdanění je:

- u smlouvy o prodeji – tržní hodnota předmětů nebo majetkového práva,
- u smlouvy o půjčce a nepravdělné smlouvy schovací (*smlouva o depositu irregulare*) – částka nebo hodnota půjčky nebo uschovávané věci,
- v případě zřízení zástavního práva (hypotéky) – hodnota zajištěné pohledávky.

Poplatníci mají povinnost, bez vyzvání správcem daně, předložit přiznání k dani z občanskoprávních úkonů a vypočítat a zaplatit daň do 14 dnů od data vzniku daňové povinnosti, vyjma případů, kdy je daň pobírána plátcem (notářem – z občanskoprávních úkonů uskutečňovaných formou notářského zápisu; pořizovatelem věci – ze smluv o prodeji, pokud pořizovatel tyto věci pořizuje za účelem zpracování nebo prodeje).

2.2.11. Daň z nemovitostí

Daň z nemovitostí se vztahuje na pozemky, budovy a jejich části, a stavby nebo jejich části spojené s provozováním živnostenské činnosti. Zdanění se netýká pozemků, klasifikovaných v evidenci pozemků a budov jako obhospodařovaná půda, pozemky s lesními a křovinnými porosty na obhospodařované půdě nebo lesy, s výjimkou pozemků užívaných pro účely podnikání.

Základem zdanění je:

- pro pozemky – rozloha,
- pro budovy nebo jejich části – užitková plocha, kde plocha místností nebo jejich částí a část patra s výškou ve světle od 1,40 do 2,20 m se započítává do užitkové plochy v 50 %, a pokud je výška menší než 1,40 m, se tato plocha nezapočítává,
- pro stavby nebo jejich části spojené s provozováním podnikatelské činnosti – vstupní hodnota dlouhodobého hmotného majetku, stanovená na základě zákona dani z příjmů právnických osob a zákona o dani z příjmů fyzických osob, stanovená k 1. lednu zdaňovacího období, která je základem pro výpočet odpisů v tomto roce, nekrácená o výši odpisů (hrubá hodnota stavby).

Výši daňových sazeb stanoví zastupitelstvo obce, přičemž tyto nemohou být vyšší než limitní sazby, stanovené v zákoně o místních daních a poplatcích. Při stanovení výše sazeb může zastupitelstvo obce diferencovat jejich výši pro

jednotlivé druhy zdanitelných předmětů či věcí, při zohlednění především lokalizace, druhu provozované činnosti, druhu zástavby, určení a způsobu využití pozemku, a způsobu využití, druhu zástavby, technického stavu a stáří budov. V případě neschválení daňových sazeb se uplatňují sazby platné v roce předcházejícím zdaňovacímu období.

Výše daně je stanovena pro:

- fyzické osoby – formou rozhodnutí správce daně příslušného podle místa lokalizace zdanitelných předmětů/věcí, na základě informací o nemovitostech a stavebních objektech podaných těmito osobami, do 14 dnů ode dne vzniku skutečností opodstatňujících vznik nebo zánik daňové povinnosti,
- právnické osoby a organizační složky a společnosti bez právní osobnosti – na základě přiznání podaných správci daně příslušnému podle místa lokalizace zdanitelných předmětů do 31. ledna zdaňovacího období; vznikla-li daňová povinnost po tomto dni, přiznání by mělo být podáno do 14 dnů ode dne vzniku skutečnosti základající vznik daňové povinnosti.

Informace a přiznání k dani z nemovitostí jsou vyhotoveny na tiskopisech dle vzorů stanovených ministrem financí. Povinnost podávat informace o nemovitostech a stavebních objektech a přiznání k dani z nemovitosti se týká i poplatníků uplatňujících osvobození od daně. Správcem daně, příslušným pro daň z nemovitostí, je starosta obce (primátor města).

Fyzické osoby platí daň stanovenou daňovým rozhodnutím ve stejných splátkách po dobu trvání daňové povinnosti, a to do dne 15.3., 15.5., 15.9. a 15.11. zdaňovacího období. Právnické osoby, organizační složky a společnosti bez právní osobnosti platí v přiznání vypočtenou daň bez předvolání, ve stejných splátkách po dobu trvání daňové povinnosti, a to do 15. dne každého měsíce (za leden do 31. ledna).

2.2.12. Daň silniční

Daň silniční se vztahuje na:

- nákladní vozidla s povolenou celkovou hmotností od 3,5 t a do 12 tun,
- nákladní vozidla s povolenou celkovou hmotností 12 t nebo vyšší,
- návěšové a přívěšové tahače přizpůsobené k užívání včetně s návěsem nebo přívěsem s povolenou celkovou hmotností soupravy vozidel od 3,5 t a do 12 t,
- návěšové a přívěšové tahače přizpůsobené k užívání včetně s návěsem nebo přívěsem s povolenou celkovou hmotností soupravy 12 t nebo vyšší,
- přívěsy a návěsy, které mají spolu v motorovém vozidlem povolenou celkovou hmotnost od 7 t do 12 t, vyjma souvisejících pouze se zemědělskou činností, provozovanou poplatníkem zemědělské daně,
- přívěsy a návěsy, které mají spolu v motorovém vozidlem povolenou celkovou hmotnost 12 t nebo vyšší, vyjma souvisejících pouze se zemědělskou činností, provozovanou poplatníkem zemědělské daně,
- autobusy.

Daňová povinnost v oblasti silniční daně se týká fyzických osob a právnických osob, které vlastní dopravní prostředky.

Orgánem, příslušným ve věcech silniční daně, je starosta obce (primátor města), na jejímž území se nachází místo bydliště nebo sídlo poplatníka a v případě podniku s více provozovnami nebo subjektu, který se skládá z vyčleněných organizačních složek – správce daně, na jehož území se nachází provozovna nebo složka, která má zdaňované dopravní prostředky.

Výši daňových sazeb stanoví na základě usnesení zastupitelstvo obce, přičemž roční daňová sazba nemůže být vyšší než limitní sazby stanovené v zákoně o místních daních a poplatcích. Při stanovení sazeb může zastupitelstvo obce diferencovat výši sazeb pro jednotlivé druhy předmětů zdanění při zohlednění především vlivu dopravního prostředku na životní prostředí, roku výroby nebo počtu míst k sezení.

Silniční daň se platí ve dvou stejných splátkách, do 15. února a 15. září každého roku. Silniční daň se platí bez předvolání na účet rozpočtu příslušné obce.

2.3. Příspěvek na Státní fond pro rehabilitaci osob se zdravotním postižením

Zaměstnavatel, který zaměstnává alespoň 25 zaměstnanců v přepočtu na plný úvazek, je povinen platit měsíčně příspěvek na Státní fond pro rehabilitaci osob se zdravotním postižením (Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, PFRON), a to ve výši stanovené součinem 40,65% průměrné mzdy a počtu pracovníků, odpovídajícího rozdílu mezi počtem zaměstnanců zajišťujícím dosažení koeficientu zaměstnanosti osob se změněnou pracovní schopností ve výši 6% a skutečným počtem zaměstnanců se zdravotním postižením. Z příspěvku jsou osvobozeni zaměstnavatelé, u nichž ukazatel zaměstnanosti osob se změněnou pracovní schopností činí minimálně 6%.

Zaměstnavatelé, kteří zaměstnávají osoby se změněnou pracovní schopností, zařazované do vysoké míry postižení, a osoby, u nichž byly zjištěny určité nemoci, jsou oprávněni k uplatnění snížení plateb.

Podnikatelé, kteří mají povinnost platit příspěvky na Fond, jsou povinni vyhotovit měsíční přiznání a zasílat je elektronickou cestou v systému e-<https://pracodawca.e-pfron.pl> do 20. dne následujícího měsíce. Ve stejné lhůtě jsou povinni zaplatit příspěvek na účet Fondu.

Příspěvky na Fond jsou povinností podnikatelů, kterou si nelze započítat do výdajů vynaložených na dosažení, zajištění a udržení příjmů.

2.4. Poplatky za využívání životního prostředí

Poplatky stanovovány v souladu s předpisy:

- zákona o ochraně životního prostředí a vyhlášky vlády ze dne 22. 12. 2017 o jednotkových sazbách poplatků za využívání životního prostředí (ustawa – Prawo ochrony środowiska oraz Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie jednostkowych stawek opłat za korzystanie ze środowiska) – za vypouštění plynů nebo prachů do ovzduší a skladování odpadů,
- zákona o vodách a vyhlášky vlády ze dne 22. 12. 2017 o sazbách poplatků za vodohospodářské služby (ustawa – Prawo wodne oraz Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie stawek opłat za usługi wodne) – za vypouštění odpadních vod do vod nebo do země a odběr vody.

Subjekt, který životní prostředí využívá, sám stanovuje výši poplatků za období, kdy životní prostředí využíval, a do dne 31. března předkládá maršálkovi vojvodství přehled za předchozí rok, který obsahuje informace a údaje o rozsahu využívání životního prostředí a výši poplatků. V této lhůtě subjekt musí tyto poplatky uhradit na účet příslušného maršálkovského úřadu. Poplatky se nehradí, pokud roční výše pro jeden druh využívání životního prostředí nepřekračuje 800 zlotých. Pokud roční výše poplatku nepřekračuje 100 zlotých, není povinné ani předkládat přehled o rozsahu využití životního prostředí.

Poplatky za vypouštění odpadních vod do vod nebo do země a odběr vody jsou stanovovány jako fixní a proměnlivé (variabilní) poplatky, mimo jiné závisle na druhu znečištění odpadních vod a druhů činnosti, pro jejíž účely je voda odebírána. Fixní poplatek se hradí na bankovní účet společnosti Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie ve čtyřech rovných čtvrtletních splátkách, maximálně do konce měsíce následujícího po

ukončení každého čtvrtletí. Proměnlivý poplatek se hradí na bankovní účet společnosti Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie nejpozději do konce měsíce následujícího po ukončení každého čtvrtletí, a to na základě odečtu z měřících zařízení.

Poznámka vydavatele

Publikace je informativního charakteru, v souladu s právním stavem k 30.04.2022. Použití informací v ní obsažených by v konkrétních situacích měla předcházet analýza aktuálního právního stavu v době prováděných činností.

Autoři ani vydavatel nenesou odpovědnost za důsledky použití obsahu publikace.

Zdrojem práva v Polské republice jsou pouze texty zveřejněné v Úředním věstníku Evropské unie (<http://eur-lex.europa.eu>), Sbírce zákonů Polské republiky (<https://www.dziennikustaw.gov.pl>) a Monitoru polském Polské Republiky (<https://monitorpolski.gov>).

Text je součástí publikace Informační balíčky

Legislativní podmínky podnikání v České republice a v Polsku, aktuální daňové předpisy, pracovní právo v roce 2022

Vydavatel	
Okresní hospodářská komora v Jablonci nad Nisou Jiráskova 9, 466 01 Jablonec nad Nisou www.ohkjablonec.cz www.podnikanivpolsku.cz info@ohkjablonec.cz T: + 420 483 346 000	Karkonoska Agencja Rozwoju Regionalnego SA 58–500 Jelenia Góra, ul. 1 Maja 27 www.karr.pl www.podnikanivpolsku.cz biuro@karr.pl T: + 48 75 75 27 500
ISBN 978–80–270–4336–1	ISBN 978–83–939860–9–5